

- *Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок*

УДК 336.4

JEL Classification: L23; M11; O32

КОСТИРКО Л. А.¹, ЧЕРНОДУБОВА Е. В.²

ТРАНСФОРМАЦІЯ ФІНАНСОВОГО МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В УМОВАХ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ ТА ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

DOI: <https://doi.org/10.32620/cher.2026.2.06>

Постановка проблеми. Стаття присвячена обґрунтуванню передумов та пріоритетних напрямів трансформації фінансового механізму державно-приватного партнерства (ДПП) як інструменту відновлення критичної інфраструктури та інтеграції національної економіки в європейський простір. *Метою дослідження є* аналіз передумов реалізації проєктів ДПП в Україні та обґрунтування теоретико-методологічних засад і практичних рекомендацій щодо трансформації фінансового механізму партнерства в контексті викликів євроінтеграції та завдань повоєнного відновлення національної економіки. *Об'єкт дослідження* - фінансовий механізм державно-приватного партнерства в умовах повоєнного відновлення та євроінтеграції економіки України. *Методи, використані в дослідженні:* метод узагальнення та порівняння - для аналізу теоретичних підходів; логічно-змістовний аналіз, індукція та дедукція — для обґрунтування трансформації компонентів фінансового механізму ДПП. *Гіпотеза дослідження* полягає у припущенні щодо необхідності трансформації фінансового механізму ДПП у контексті вимог євроінтеграції економіки України на засадах інструментів ESG із застосуванням гнучкого інструментарію вибору стратегічних рішень, що сприятиме активізації інвестиційних процесів та створенню необхідних передумов для повоєнного відновлення вітчизняного інфраструктурного ринку. *Виклад основного матеріалу.* На основі аналізу динаміки портфеля проєктів ДПП за 2023-2025 роки виявлено структурні дисбаланси, зокрема домінування концесійної моделі (в середньому 42,3%) на тлі високої частки недіючих договорів (85,1% станом на 1 січня 2026 року), що свідчить про високі ризики. Диференційовано чинники розвитку ДПП на безпекові, фінансово-економічні та інституційно-процедурні. Для гармонізації вітчизняного законодавства з вимогами європейської Директиви CSRD надано рекомендації щодо обов'язкового розкриття нефінансових екологічних, соціальних та управлінських КРІ як базової умови для залучення ресурсів міжнародних інституційних інвесторів. Запропонований підхід до методологічного забезпечення фінансового механізму ДПП, що базується на поєднанні інструментів ESG-валідації, стрес-тестування грошових потоків і механізмів валютного хеджування для захисту EBITDA, дозволяє підвищити точність оцінювання ризиків та ефективності інфраструктурних проєктів. Сформовано рекомендації щодо організаційного забезпечення ДПП на основі оптимізацію міжвідомчої координації та діджиталізацію процесів управління портфелем проєктів, що надає можливість мінімізувати часові й транзакційні витрати та також здійснювати моніторинг виконання договірних зобов'язань протягом усього життєвого циклу партнерства. Аргументовано доцільність використання моделей змішаного капіталу із

¹ **Костирко Лідія Андріївна**, д-р екон. наук, професор, професор кафедри фінансів та банківської справи, Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля, м. Київ, Україна.

Kostyrko Lidiia, Doctor of Sciences (Economic), Professor, Head of the Finance and Banking Department of, Volodymyr Dahl Eastern Ukrainian National University, Kyiv, Ukraine.

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3447-2343>

e-mail: lidiyakostyrko@gmail.com

² **Чернодубова Елеонора Валеріанівна**, канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри фінансів та банківської справи, Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля, м. Київ, Україна.

Chernodubova Elieonora, Candidate of Sciences (Economic), Associate Professor, Associate Professor of the Finance and Banking Department, Volodymyr Dahl Eastern Ukrainian National University, Kyiv, Ukraine.

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7696-3215>

e-mail: ella.cher.lg@gmail.com

[Creative Commons Attribution
NonCommercial 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/)

залученням ресурсів міжнародних фінансових організацій та банків розвитку на засадах механізму гарантування перших втрат, що через покриття первинних ризиків публічним партнером суттєво знижує ризик проектів та мінімізує бар'єри для входу приватних інвесторів. Доведено стратегічну значущість збалансованої системи ризик-менеджменту та державних гарантій для високовартісних проектів розподіленої когенерації, відновлюваної енергетики та транскордонної логістики, що надає можливість активізувати залучення приватного капіталу у високоризикові сектори. Запропоновано інструментарій державної підтримки інноваційної діяльності через співфінансування венчурних фондів на засадах стратегічного партнерства за рахунок бюджетних, позабюджетних ресурсів та капіталу інституцій розвитку, що оптимізує форми участі публічного сектору. *Оригінальність та практичне значення* мають рекомендації щодо вдосконалення інструментарію фінансового механізму ДПП на основі інтеграції ESG-валідації, стрес-тестування грошових потоків і валютного хеджування EBITDA, а також використання моделей змішаного фінансування з покриттям перших втрат, що сприяє зниженню інвестиційних ризиків та створенню дієвих передумов для залучення капіталу в умовах повоєнного відновлення. *Висновки.* Розвиток теоретико-методичних положень трансформації фінансового механізму державно-приватного партнерства на засадах комплексного підходу та інструментів ESG-валідації створює підґрунтя для цілісного реформування його нормативно-правового, методологічного, організаційного та фінансового компонентів, що забезпечує залучення міжнародного капіталу в умовах повоєнного відновлення та євроінтеграції України.

Ключові слова:

державно-приватне партнерство, фінансовий механізм, інструментарій, приватні інвестиції, державна фінансова підтримка, ризики, інфраструктура, повоєнне відновлення, євроінтеграція, ESG-критерії.

THE TRANSFORMATION OF THE PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIPS FINANCIAL MECHANISM IN THE CONTEXT OF POST-WAR RECONSTRUCTION AND THE EUROPEAN INTEGRATION OF THE UKRAINIAN ECONOMY

Statement of the problem. This article examines the rationale behind the prerequisites and priority areas for transforming the financial mechanism of public-private partnerships (PPPs) as a tool for restoring critical infrastructure and integrating the national economy into the European space. The aim of the study is to analyse the prerequisites for the implementation of PPP projects in Ukraine and to substantiate the theoretical and methodological foundations and practical recommendations for the transformation of the partnership's financial mechanism in the context of the challenges of European integration and the tasks of post-war recovery of the national economy. *The subject of the study* is the financial mechanism of public-private partnerships in the context of post-war reconstruction and the European integration of Ukraine's economy. *Methods used in the study:* the method of generalisation and comparison – for the analysis of theoretical approaches; logical and substantive analysis, induction and deduction – for justifying the transformation of the components of the PPP financial mechanism. *The research hypothesis* posits the need to transform the financial mechanism of public-private partnerships (PPPs) in the context of the requirements for Ukraine's economic integration into the European Union, based on ESG principles and utilising a flexible toolkit for strategic decision-making, which will help to stimulate investment processes and create the necessary conditions for the post-war recovery of the domestic infrastructure market. *Summary of the main findings.* An analysis of the dynamics of the PPP project portfolio for 2023–2025 has revealed structural imbalances, in particular the dominance of the concession model (42.3% on average) against a backdrop of a high proportion of inactive contracts (85.1% as of 1 January 2026), which indicates high risks. The factors influencing PPP development have been categorised into security, financial and economic, and institutional and procedural factors. To harmonise domestic legislation with the requirements of the European CSRD Directive, recommendations have been provided regarding the mandatory disclosure of non-financial environmental, social and governance (ESG) KPIs as a basic condition for attracting resources from international institutional investors. The proposed approach to the methodological framework for the PPP financial mechanism, based on a combination of ESG validation tools, cash flow stress testing and currency hedging mechanisms to protect EBITDA, enables greater accuracy in assessing the risks and effectiveness of infrastructure projects. Recommendations have been formulated regarding the organisational support for PPPs, based on optimising inter-agency coordination and the digitalisation of project portfolio management processes, which makes it possible to minimise time and transaction costs and also to monitor the fulfilment of contractual obligations throughout the entire partnership lifecycle. The report makes a compelling case for the use of mixed-capital models that draw on resources from international financial organisations and development banks, based on a first-loss guarantee mechanism; by having the public partner cover the initial risks, this significantly reduces project risk and minimises barriers to entry for private investors.

The strategic importance of a balanced system of risk management and state guarantees for high-cost projects in distributed cogeneration, renewable energy and cross-border logistics has been demonstrated, thereby enabling the increased mobilisation of private capital in high-risk sectors. A framework for state support of innovation has been proposed through the co-financing of venture capital funds on the basis of strategic partnerships, using budgetary and extra-budgetary resources as well as capital from development institutions, thereby optimising the forms of public sector participation. *The recommendations for improving the financial framework of public-private partnerships (PPPs) through the integration of ESG validation, cash flow stress testing and currency hedging of EBITDA, as well as the use of blended finance models with first-loss coverage, which helps to reduce investment risks and create effective conditions for raising capital in the context of post-war reconstruction. Conclusions.* The development of theoretical and methodological principles for the transformation of the financial mechanism of public public-private partnership based on a comprehensive approach and ESG validation tools lays the groundwork for a holistic reform of its regulatory, methodological, organisational and financial components, thereby ensuring the attraction of international capital in the context of Ukraine's post-war recovery and European integration.

Keywords:

public-private partnership, financial mechanism, tools, private investment, public financial support, risks, infrastructure, post-war reconstruction, European integration, ESG criteria.

Постановка проблеми. Сучасна парадигма відновлення національної економіки України вимагає докорінної зміни підходів до інноваційної політики, де ключову роль має відігравати державно-приватне партнерство (ДПП). Розбудова ефективного партнерства приватного і державного секторів економіки є стратегічним орієнтиром та ключовим елементом інноваційної політики України в умовах повоєнного відновлення та євроінтеграції. Масштаби руйнувань та виклики модернізації вимагають залучення фінансових ресурсів у обсягах, які державна система самостійно забезпечити не спроможна. За даними спільної оцінки Уряду України, Світового банку, Європейської Комісії та ООН (звіт RDNA5), станом на 31 грудня 2025 року загальний обсяг прямих пошкоджень інфраструктури України сягнув 195 млрд. дол. США, а сукупні соціально-економічні втрати оцінюються у 667 млрд. дол. США [1]. При цьому загальна потреба у відновленні та реконструкції на найближче десятиліття становить майже 588 млрд. дол. США, що майже втричі перевищує прогнозований номінальний ВВП країни.

Фінансове забезпечення зазначених потреб та диверсифікація капіталовкладень у відновлення національної економіки актуалізує потребу у трансформації фінансового механізму ДПП, що передбачає перехід від класичних моделей лінійного розподілу витрат до гнучких інструментів змішаного фінансування, диверсифікації ризиків, використання венчурного капіталу та державних гарантій нового покоління. Запровадження інструментів змішаного фінансування,

сек'юритизації фінансових ризиків та крос-платформної інтеграції з міжнародними фінансовими інституціями дозволить сформувати стійку модель, здатну забезпечити баланс інтересів держави та приватного бізнесу в процесі відновлення України.

За таких обставин державно-приватне партнерство виступає ефективним фінансово-інвестиційним важелем для акумулювання ресурсів та паритетного розподілу ризиків між державою та інвестором. Інтеграція України у європейський економічний простір вимагає застосування інструментів ДПП на засадах ESG-критеріїв та Директиви ЄС щодо корпоративної звітності зі сталого розвитку (CSRD). У цьому контексті оновлення вітчизняного законодавства (зокрема на засадах євроінтеграційного закону № 4510) створює правові передумови для переходу від традиційного бюджетного фінансування до інтеграції принципів права ЄС у систему розподілу капіталу [2].

За умов дефіциту внутрішніх ресурсів, трансформація фінансового механізму ДПП на принципах євроінтеграції стає необхідною умовою для формування дієвої інвестиційної політики та відновлення національної економіки.

Аналіз останніх публікацій і досліджень. Різні рівні розвитку фінансового механізму та його складових, а також стратегічні напрями реалізації моделей ДПП у сфері відновлення та розвитку інфраструктурного комплексу країни розкрито у працях таких вчених, як Н. Бабяк, Є. Нагорний [3], А. Гаврилюк [4], Ю. Коваль [5], І. Косач, А. Дегтярєва [6], Р. Кушлик [7], І. Манжул [8] та І.

Петрова [9]. При цьому особливу увагу вивченню специфіки побудови фінансового механізму ДПП та поглибленню його методологічних засад з урахуванням новітніх макроекономічних тенденцій приділено у дослідженнях таких вчених, як М. Забаштанський, Ю. Євтушенко, І. Сідор [10, 11], В. Круглов [12, 13], А. Кузнецова, О. Кліпкова, В. Маслов [14], Б. Шулюк та Ф. Ткачик [15, 16].

Підходи до вибору інструментів фінансового механізму взаємодії держави та бізнесу в сучасних умовах висвітлено у працях В. Г. Дем'янишина [17, 18], Р. О. Кушлика [7], Б. С. Шулюк та Ф. П. Ткачика [15, 16]. Зокрема, дослідники обґрунтовують, що доміантними елементами фінансового забезпечення інфраструктурних проєктів мають стати приватні інвестиції, державна фінансова підтримка інфраструктурних проєктів, грантові кошти, а також пільгові кредити міжнародних банків розвитку.

Заслуговує на увагу позиція В. Круглова [12, 13], згідно з якою перехід до цифрових моделей управління у публічно-приватному партнерстві стимулює модернізацію інвестиційного процесу відповідно до вимог ЄС. Цифрові платформи забезпечують прозорість руху фінансових потоків та створюють умови для здійснення моніторингу виконання договірних зобов'язань протягом усього життєвого циклу проєкту. Попри вагомі здобутки вчених, комплексного дослідження все ще потребують теоретико-методичні засади трансформації фінансового механізму ДПП для забезпечення його дієвості в процесах повоєнного відновлення економіки України.

Метою дослідження є аналіз передумов реалізації проєктів ДПП в Україні та обґрунтування теоретико-методологічних засад і практичних рекомендацій щодо трансформації фінансового механізму партнерства в контексті викликів євроінтеграції та завдань повоєнного відновлення національної економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Окреслена проблематика зумовлює необхідність пошуку підходів до вдосконалення фінансового механізму реалізації проєктів ДПП. Державно-приватне партнерство (ДПП) є одним із пріоритетних напрямів інституційної та технологічної трансформації критичної інфраструктури в межах загальної стратегії комплексного відновлення національної економіки. Реалізація інфраструктур-

них проєктів на засадах ДПП дозволяє забезпечити виконання міжнародних зобов'язань України щодо імплементації положень Угоди про асоціацію з ЄС, а також вимог Європейського зеленого курсу (European Green Deal) у контексті екологізації та модернізації виробничих потужностей. В умовах дефіциту бюджетних ресурсів інструменти ДПП виступають ефективним засобом акумуляції приватного капіталу для фінансування масштабних капіталомістких проєктів. Як зазначається у сучасних наукових дослідженнях, успішна перебудова та розвиток ринкової інфраструктури потребують комплексного поєднання організаційних та фінансових інструментів [11]. Інтеграція України у європейський економічний простір вимагає застосування інструментів ДПП на засадах ESG-критеріїв та Директиви ЄС щодо звітності зі сталого розвитку (CSRD). Оновлений Закон України «Про державно-приватне партнерство» (№ 4510), який набрав чинності 31 жовтня 2025 року, регламентує механізм залучення інвестицій та гармонізує вітчизняне регуляторне поле з принципами європейського права [2, 19]. Передумовою активізації цього процесу є адаптація вітчизняного фінансового механізму ДПП до вимог європейських директив щодо нефінансової звітності (зокрема CSRD) та стандартів сталого фінансування на засадах ESG-трансформації. Водночас практична реалізація моделей ДПП обмежена комплексом деструктивних чинників, які доцільно диференціювати на безпекові (високі воєнні ризики, що блокують приплив довгострокового приватного капіталу), фінансово-економічні (макроекономічна нестабільність, галузеві дисбаланси та дефіцит державних фінансових гарантій нового покоління) та інституційно-процедурні (складність дозвільних процедур і значна тривалість етапів підготовки інвестиційних проєктів)

Сучасний стан ДПП в Україні відзначається як перспективами, так і значними викликами. Послідовне реформування нормативно-правового забезпечення, що базується на Законі України «Про державно-приватне партнерство» та системному оновленні профільного законодавства, підпорядковане завданням зі спрощення регуляторного середовища та формування сприятливого клімату для приватних інвесторів у стратегічних галузях (транспорт, енергетика, соціокультурна сфера) [2, 20-22]. Водночас,

законодавчо визначені механізми стримуються чинниками, серед яких: нестабільність безпечового середовища, недосконалість інструментів розподілу ризиків між державою та бізнесом, а також інституційна неспроможність органів місцевого самоврядування щодо управління довгостроковими проєктами.

Аналіз динаміки кількості проєктів ДПП, які не були реалізовані протягом 2023-2025 років, свідчить про несприятливі пере-

Таблиця 1 – Динаміка кількості проєктів ДПП, що не реалізувалися за 2023-2025 рр.

Показники	2023	2024	2025	Абсолютне відхилення		Відносне відхилення, %	
				2024-2023	2025-2024	2024-2023	2025-2024
Загальна кількість договорів ДПП	198	199	201	1	2	0,51	1,01
Кількість проєктів, що не реалізувалися	166	169	171	3	2	1,81	1,18
Частка проєктів, що не реалізувалися	83,8%	84,9%	85,1%	1,1	0,2	1,31	0,24

Джерело: розроблено авторами на підставі [23]

Динаміка кількості проєктів ДПП, що реалізуються в Україні протягом 2023-2025 років характеризувалася нестабільністю та спадним трендом наприкінці аналізованого періоду (таблиця 2).

Аналіз портфеля проєктів ДПП свідчить про домінування концесійної моделі, питома вага якої протягом 2023-2025 років у середньому становила 42,3% від загальної кількості. Така тенденція підтверджує пріоритетність концесії як збалансованого інстру-

менту взаємодії, що забезпечує передачу прав на користування державними об'єктами у довгострокове управління приватному сектору із збереженням контролю держави над стратегічно важливими активами. Водночас стрімке скорочення кількості концесійних угод у 2025 році (на 36,4%) підкреслює високу вразливість цієї форми партнерства до поглиблення безпекових та фінансово-економічних ризиків.

менту взаємодії, що забезпечує передачу прав на користування державними об'єктами у довгострокове управління приватному сектору із збереженням контролю держави над стратегічно важливими активами. Водночас стрімке скорочення кількості концесійних угод у 2025 році (на 36,4%) підкреслює високу вразливість цієї форми партнерства до поглиблення безпекових та фінансово-економічних ризиків.

Таблиця 2 – Динаміка кількості проєктів ДПП, що реалізуються в Україні у 2023-2025 рр.

Показники	2023 р.	2024 р.	2025 р.	Абсолютне відхилення		Відносне відхилення, %	
				2024 до 2023	2025 до 2024	2024 до 2023	2025 до 2024
Концесійні договори	10	11	7	1	-4	10,0	-36,4
Договори про спільну діяльність	6	7	4	1	-3	16,7	-42,9
Інші договори	6	7	8	1	1	16,7	14,3
Загальна кількість договорів ДПП	22	25	19	3	-6	13,6	-24,0

Джерело: розроблено авторами на підставі [23]

Аналіз галузевої та регіональної структури державно-приватного партнерства (ДПП) в Україні станом на 1 січня 2026 року свідчить, що за весь час було укладено 201 договір. Проте у стадії активної реалізації

перебувають лише 19 угод, серед яких: 7 концесійних договорів, 4 угоди про спільну діяльність та 8 договорів інших видів. Натомість 171 договір класифікується як такий, що не реалізується: зокрема, 114 угод

фактично не виконуються сторонами, а 57 — розірвані або закінчився термін дії. Крім того, виконання 11 договорів наразі офіційно призупинено через повномасштабну збройну агресію Російської Федерації [23].

Найбільша вразливість виявлена у сферах тепло- та газопостачання, де кількість активних проєктів скоротилася вдвічі порівняно з довоєнним періодом. Для відновлення цієї галузі необхідно впроваджувати моделі ДПП з посиленими державними гарантіями та залученням міжнародних фінансових інституцій.

Значні структурні зміни у період 2023-2025 років відбулися у стратегічних галузях, розвиток яких безпосередньо залежать від безпекової ситуації та фінансування. У сфері

виробництва, транспортування та постачання тепла, а також газопостачання, після критичного скорочення до 4 проєктів у 2023 році, у подальший період зафіксовано стагнацію: кількість договорів зменшилася й залишилася на рівні 3 одиниць через високі ризики руйнування об'єктів та складність залучення приватного капіталу в регіонах із підвищеними безпековими ризиками. У сфері виробництва та постачання електричної енергії, де станом на кінець 2022 року реалізація проєктів була фактично призупинена, у 2024 році розпочалося поступове відновлення (до 2 проєктів, орієнтованих на децентралізовану генерацію). Проте до середини 2025 року їх кількість знову скоротилася внаслідок перегляду умов концесійних угод.

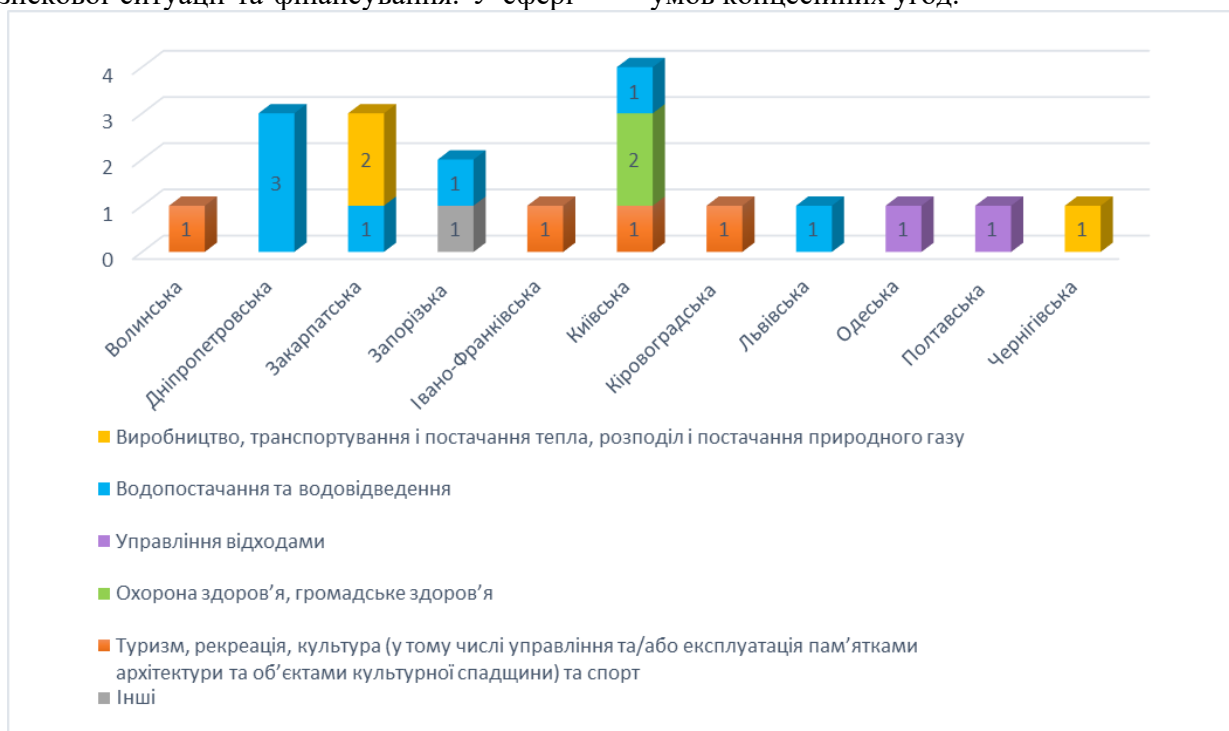

Рисунок – 1 Договори, укладені на умовах ППП, які реалізуються станом на 01.01.2026 р. Джерело: розроблено авторами на підставі [23]

Водночас сфера збору, очищення та розподілення води, яка у 2023 році мала 8 проєктів, продемонструвала стійкість у 2024 році, проте на кінець 2025 року зафіксовано технічне скорочення до 6 проєктів. Це пов'язано не з втратою пріоритетності, а з консолідацією активів та завершенням термінів дії низки договорів оренди та спільної діяльності. Позитивна динаміка, що почалася у 2023 році у сфері туризму, відпочинку, рекреації та спорту (зростання до 4 проєктів), виявилася короткочасною. У 2025 році кількість реалізованих проєктів у цій галузі знизилася до 2, що

пояснюється переорієнтацією державного фінансування на об'єкти критичної інфраструктури. У секторах екологічної (поводження з відходами) та соціальної інфраструктури (охорона здоров'я) динаміка реалізації ДПП протягом 2024-2025 років також характеризувалася негативним трендом. Через дефіцит приватного капіталу та високу капіталомісткість початкових етапів кількість чинних проєктів у цих сферах скоротилася в середньому на 30%.

Зазначені галузеві тенденції відображають загальний стан розвитку інституту

ДПП в Україні, про що свідчить висока частка нереалізованих проєктів у масштабах усієї економіки (понад 85% станом на 1 січня 2026 року). Така ситуація вказує на системну кризу підготовки проєктної документації та низьку інвестиційну привабливість наявних пропозицій в умовах воєнних ризиків. Водночас попри загальне скорочення кількості класичних концесійних договорів у 2025 році, спостерігається зростання інтересу до альтернативних форм партнерства. Зокрема, в енергетичному секторі пріоритети зміщуються від масштабних об'єктів централізованої генерації до маломасштабних проєктів розподіленої енергосистеми, когенерації та відновлюваних джерел енергії, які потребують менших обсягів первинних капіталовкладень і мають коротший інвестиційний цикл.

Перспективними напрямками застосування інструментарію ДПП у контексті повоєнної відбудови територіальних громад є диверсифікація джерел енергопостачання (масштабування об'єктів відновлюваної енергетики для зниження ресурсної залежності) та екологічна модернізація муніципальних систем опалення на засадах впровадження енергоефективних технологій [24].

Історичний ретроспективний аналіз масштабних ініціатив у цьому секторі вказує на проєкт «Енергетичний міст «Україна – Європейський Союз» (схвалений у 2015 році за участю міжнародного консорціуму у складі EDF Trading, Westinghouse Electric Sweden та Polenergia із розрахунковою вартістю 243,5 млн євро), який заклав методологічну основу для інтеграції вітчизняної енергосистеми до європейської мережі ENTSO-E [25]. Попри зміну форматів реалізації та повну синхронізацію ОЕС України з ENTSO-E, розвиток міждержавної інфраструктури продовжився в межах євроінтеграційних інвестиційних програм. Зокрема, було успішно завершено комплекс проєктних та будівельних робіт з реконструкції та переведення повітряної лінії «Хмельницька АЕС – Жешув» на напругу 400 кВ. Подальша стратегічна модернізація атомно-енергетичного комплексу передбачає успішне завершення періодичних переоцінок безпеки та отримання ліцензій на довгострокову експлуатацію ядерних реакторів у понадпроєктний 20-річний строк, що створює інвестиційні передумови для залучення капіталу в розвиток супутньої інфраструктури.

У цьому контексті прийняття ефективних рішень щодо фінансового забезпечення зазначених проєктів на засадах ДПП потребує обґрунтування відповідного фінансового механізму. Оскільки виявлені тренди свідчать про зміну масштабів та векторів партнерства, в умовах сучасних трансформаційних змін виникає об'єктивна необхідність системної трансформації підходів до управління фінансовими відносинами між державою та бізнесом. Саме фінансовий механізм ДПП, що базується на нормах національного права, має стати основою для реалізації фінансової політики, адаптації до безпекових викликів та забезпечення пріоритетних соціально-економічних цілей у довгостроковій перспективі. В умовах трансформаційних змін державно-приватне партнерство виступає дієвим чинником оптимізації управління державними інвестиціями, що підтверджується у наукових працях [26]. У цьому контексті трансформацію фінансового механізму ДПП доцільно досліджувати через призму його ключових компонентів, які зазнають суттєвих функціональних змін під впливом сучасних макроекономічних викликів: нормативно-правового, методологічного, організаційного та фінансового забезпечення.

Перший, фундаментальний напрям розвитку цього механізму — нормативно-правовий — передбачає послідовну гармонізацію вітчизняного законодавства з вимогами європейського правового поля. Центральним елементом модернізації правового поля є імплементація норм Закону України «Про державно-приватне партнерство» у синергії з європейською Директивою з корпоративної звітності про сталий розвиток (CSRD — Corporate Sustainability Reporting Directive). Впровадження вимог CSRD щодо обов'язкового розкриття нефінансової звітності (зокрема екологічних, соціальних та управлінських КРІ проєктів) дозволить створити уніфіковані й зрозумілі правила для міжнародних та внутрішніх інституційних інвесторів. Це важливо для залучення капіталу фінансових ринків, де наявність верифікованої ESG-звітності є базовою передумовою фінансування. Специфіка правового регулювання полягає у чіткій регламентація фінансових зобов'язань; прозору розподілу ризиків; з забезпечення балансу інтересів держави і бізнесу протягом усього строку дії партнерського договору. Для подолання існуючих бар'єрів та створення дієвого фінансового ме-

ханізму першочерговою є модернізація суміжних галузей права шляхом гармонізації податкового та бюджетного законодавства з потребами інституту ДПП, а також розробки спеціальних норм для фінансових аспектів взаємодії, включаючи регулювання інвестиційних зобов'язань, тарифоутворення та компенсаційних механізмів, що забезпечить правову визначеність для всіх учасників проєктів.

В частині методологічного забезпечення фінансового механізму ДПП сучасні вимоги ЄС передбачають обов'язкову ESG-валідацію інвестиційних ініціатив, у межах якої класичні показники чистої теперішньої вартості (NPV) та внутрішньої норми дохідності (IRR) поєднуються з екологічними й соціальними критеріями оцінювання ризиків. Відповідно, аналітичний інструментарій має включати динамічне стрес-тестування грошових потоків, гнучкі методики розрахунку порівняльної переваги ДПП та алгоритми кількісного виміру макроекономічних і безпекових ризиків. Важливим елементом цієї системи є запровадження механізмів валютного коригування для захисту показника EBITDA від девальваційних ризиків шляхом нормативного закріплення прив'язки тарифів до іноземної валюти (або валютного кошика) та використання інструментів валютного хеджування. Реалізація цих заходів гарантуватиме фінансову спроможність приватного партнера щодо обслуговування зовнішніх запозичень і забезпечить прогнозованість репатріації капіталу для іноземних інвесторів. Комплексне застосування зазначеного інструментарію дозволить оцінити життєздатність проєктів у взаємозв'язку зі стійкістю інфраструктурного об'єкта до зовнішніх шоків та його довгостроковим внеском у сталий розвиток територіальних громад.

Трансформація організаційного забезпечення фінансового механізму ДПП має бути спрямована на реструктуризацію інституційного середовища, оптимізацію міжвідомчої координації, спрощення дозвільних процедур та скорочення тривалості етапів підготовки й погодження документації. При цьому діджиталізація процесів управління портфелем проєктів на всіх рівнях публічної влади сприятиме мінімізації часових і транзакційних витрат, підвищенню транспарентності фінансової складової ДПП і, як наслідок, забезпеченню прозорого супроводу фінансових транзакцій і безперервного моніторингу ви-

конання договірних зобов'язань протягом усього життєвого циклу партнерства. Забезпечення інформаційної прозорості щодо результативності відповідних проєктів у фінансовій звітності передбачає класифікацію об'єктів обліку відповідно до міжнародних стандартів у розрізі таких базових бізнес-процесів, як модернізація об'єкта, придбання ресурсів, розподіл фінансових результатів і сплата концесійних платежів, та узагальнення даних про рух інфраструктурних активів на аналітичних рахунках позабалансового обліку.

Трансформація фінансового забезпечення ДПП передбачає послідовний перехід від домінантного прямого бюджетного фінансування до впровадження новітніх моделей розподілу капіталу та диверсифікації джерел покриття витрат. У сучасних умовах цей процес вимагає активного залучення капіталу міжнародних фінансових організацій та багатосторонніх банків розвитку, де головним інструментом мінімізації інвестиційних ризиків стає механізм гарантування перших витрат. Завдяки такому підходу державні інституції або міжнародні фінансові організації беруть на себе первинні фінансові ризики, що суттєво підвищує кредитний рейтинг проєкту та деризикуює вхід для приватних інвесторів.

Важливим вектором розширення джерел фінансування є також розвиток внутрішнього ринку довгострокових запозичень шляхом випуску проєктних та муніципальних облігацій. Це дозволяє залучати ресурси консервативних інституційних інвесторів, зокрема недержавних пенсійних фондів та страхових компаній, які володіють довгостроковим капіталом і зацікавлені у стабільних інвестиціях. Зазначена інвестиційна діяльність виступає суттєвим фактором впливу на довгострокову капіталізацію та сталий розвиток національної економіки через інтеграцію приватних інтересів у загальносуспільні цілі.

Водночас оптимізація та підвищення ефективності бюджетної підтримки проєктів ДПП має відбуватися через надання субсидій, модернізацію системи державних гарантій та впровадження стимулюючих податкових інструментів. У частині субсидування капітальних витрат доцільно перейти від прямого бюджетного фінансування до використання цільових капітальних грантів та співфінансування на початкових стадіях реалізації проєктів, що дає змогу вирівняти комерційну привабливість низькорентабельних, але суспіль-

но важливих інфраструктурних об'єктів. Модернізація системи державних гарантій має передбачати переформатування механізмів розподілу ризиків через впровадження гарантій мінімального доходу або покриття некомерційних (політичних та форс-мажорних) ризиків, що знижує вартість залучення капіталу для приватного партнера. Своєю чергою, впровадження стимулюючих податкових інструментів, зокрема застосування режимів прискореної амортизації основних засобів, інвестиційного податкового кредиту та тимчасового звільнення від сплати податку на прибуток у період окупності інвестицій, сприяє підвищенню внутрішньої норми дохідності проєктів. Синергетичний ефект такої реструктуризації бюджетної підтримки в поєднанні з інституціоналізацією фінансового супроводу (зокрема, шляхом створення спеціалізованих фондів розвитку інфраструктури) забезпечує зміщення акценту з прямого фінансування капітальних витрат на засади ринкової та економічної доцільності. Це дозволяє мінімізувати поточне фіскальне навантаження на бюджети всіх рівнів, стимулює приватний сектор до активної участі у реалізації соціально значущих проєктів, а також створює необхідне підґрунтя для фахового структурування угод та комплексної експертизи фінансових моделей протягом усього життєвого циклу партнерства.

Завершальним етапом інструментальної модернізації є інституціоналізація фінансового супроводу шляхом створення спеціалізованих фінансових інституцій підтримки, таких як державні або міжнародні фонди розвитку інфраструктури. Державні та міжнародні фонди розвитку інфраструктури стають ключовими каталізаторами залучення довгострокових інвестицій, виступаючи гарантантами стабільності для приватного капіталу в проєктах ДПП. Завдяки акумуляції ресурсів, таких як гранти, пільгові кредити та інструменти змішаного фінансування, ці інституції здатні суттєво знижувати фінансові ризики для приватних партнерів на початкових етапах. Впровадження цими фондами жорстких критеріїв комерційної та екологічної життєздатності (зокрема ESG-принципів) дозволяє підвищити якість підготовки проєктів до рівня, що відповідає вимогам міжнародних інституційних інвесторів. Саме цільове фінансування з боку зазначених фондів створює необхідне матеріальне підґрунтя для практичної реалізації капіталу

ломістких об'єктів. Координація діяльності цих фондів із суб'єктами управлінського та експертного забезпечення, зокрема уповноваженими агенціями з питань ДПП, дозволяє здійснювати кваліфіковане структурування угод та детальний аудит фінансових моделей на всіх етапах життєвого циклу партнерства. Таким чином, інструментальна трансформація фінансового механізму ДПП переорієнтовує фінансування інфраструктури з дефіцитних бюджетних джерел на приватний та інституційний капітал.

Ефективним інструментом державної підтримки інноваційної діяльності є венчурне фінансування на засадах стратегічного партнерства, де пряма та опосередкована участь публічного сектору реалізується через співфінансування венчурних фондів за рахунок бюджетних коштів, позабюджетних фондів та інституцій розвитку. За останні два десятиліття світові обсяги такого фінансування зросли експоненціально, трансформувались із локальних субсидій у масштабні інструменти капіталізації високотехнологічних секторів. Якщо на етапі становлення ринку європейські країни-лідери виділяли сукупно по 100-250 млн. євро, то у період 2023-2025 років фінансові масштаби державного інвестування перейшли на мільярдний рівень. Зокрема, за даними аналітичних звітів Invest Europe та British Business Bank, ключові європейські інституції розвитку кардинально збільшили обсяги цільового капіталу [27, 28]. На сьогодні профільні державні агентства Франції, представлені інституцією Bpifrance, та Німеччини, через KfW Capital та спеціалізовану програму Zukunftsfonds, спрямовують в інноваційні екосистеми понад 1150 млн. євро та 1 320 млн. євро відповідно [27]. Аналогічні тенденції диверсифікації джерел фінансування та посилення ролі державних інституційних інвесторів простежуються також на ринках Ірландії та Великої Британії, де державні інфраструктурні програми виступають ключовим фактором деризикування приватного капіталу [27, 28].

Особливої уваги потребує паритетний розподіл відповідальності в межах фінансової моделі ДПП, який є базовим фактором забезпечення інвестиційної привабливості та життєздатності проєктів. Зокрема, за публічним партнером доцільно закріпити обов'язки щодо мінімізації регуляторних ризиків і гаран-

тування прогнозованості операційних грошових потоків, тоді як приватний партнер має відповідати за оптимізацію операційних витрат через впровадження високих технологічних стандартів та інноваційного менеджменту. Розробка детальної методики оцінки та збалансованого розподілу ризиків дозволить оптимізувати структуру проектів і суттєво підвищити їх інвестиційну привабливість. Створення такої збалансованої системи ризик-менеджменту та державних гарантій є особливо важливим для стратегічних та високовартісних сфер — зокрема проектів розбудови об'єктів розподіленої когенерації, відновлюваної енергетики та модернізації транскордонної логістичної інфраструктури, що стимулюватиме залучення приватного капіталу у високоризикові сфери. Впровадження зазначених напрямів вдосконалення фінансового механізму ДПП забезпечить раціональне використання обмежених бюджетних ресурсів, активізує приватне інвестування в розвиток інфраструктури та закладе підґрунтя для стійкого економічного зростання [17, 18].

Результати дослідження [24] підтверджують, що державно-приватне партнерство є дієвим інструментом для залучення інвестицій та реалізації стратегічних проектів у сфері енергетики. Проте для того, щоб ДПП стало ефективним важелем фінансового забезпечення галузі, необхідно спростити процедури підготовки проектів для об'єктів малої енергетики; впровадити механізми страхування військово-політичних ризиків для приватних партнерів; гармонізувати українське законодавство про концесії з вимогами ЄС щодо «зеленого переходу». Таким чином, упровадження заходів із трансформації нормативно-правового, методологічного, організаційного, фінансового та мотиваційного компонентів механізму ДПП сприятиме активізації інвестиційних процесів, мінімізації регуляторних і валютних ризиків, що створить необхідні передумови для повоєнного відновлення та євроінтеграції вітчизняного інфраструктурного ринку.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Трансформація фінансового механізму державно-приватного партнерства в сучасних умовах потребує системного реформування всіх його ключових компонентів — від нормативного базису до конкретних інструментів фінансування та моніторингу. У цьому контексті адаптація національного за-

конодавства до регуляторних стандартів Європейського Союзу, насамперед у частині імплементації Директиви з корпоративної звітності про сталий розвиток (CSRD), є базовою передумовою для залучення капіталу міжнародних та внутрішніх інституційних інвесторів у проекти повоєнного відновлення. Розроблені рекомендації щодо вдосконалення методичного інструментарію на основі поєднання процедур ESG-валідації з класичними фінансовими індикаторами (NPV, IRR), стрес-тестуванням грошових потоків та інструментами валютного хеджування для захисту операційного прибутку (EBITDA) від макроекономічних коливань сприяють підвищенню об'єктивності оцінювання ефективності та ризиків реалізації відповідних проектів.

Оптимізація міжвідомчої координації, наскрізна діджиталізація процесів управління та стандартизація аналітичного позабалансового обліку інфраструктурних активів у межах організаційного забезпечення ДПП дозволяють мінімізувати транзакційні витрати й забезпечити наскрізний моніторинг фінансових потоків протягом усього життєвого циклу реалізації партнерських угод. Перехід від лінійних моделей прямого бюджетного фінансування до сучасних інструментів змішаного капіталу є ключовим фінансовим пріоритетом повоєнного відновлення та євроінтеграційної трансформації національної економіки. Використання інструментів гарантування перших втрат у поєднанні з цільовою емісією муніципальних і проектних облігацій дозволяє збалансувати розподіл ризиків між партнерами та залучити ресурси міжнародних фінансових організацій і консервативних приватних інвесторів. Реалізація моделі змішаного фінансування забезпечує необхідну гнучкість фінансового механізму ДПП та переорієнтовує стратегічну роль держави з безпосереднього фінансування витрат на функцію надійного гаранта довгострокової стабільності для приватного інвестора в процесах повоєнного відновлення національної економіки.

Перелік використаних джерел

1. Оновлена оцінка потреб України на відновлення та відбудову (RDNA3): пресреліз від 25 лют. 2025 р. Світовий банк. URL: <https://www.worldbank.org/uk/news/press-release/2025/02/25/updated-ukraine-recovery->

and-reconstruction-needs-assessment-released
(дата звернення: 10 травня 2026 р.)

2. Про публічно-приватне партнерство: Закон України від 19.06.2025 № 4510-IX. Відомості Верховної Ради України. 2025. № 43-45, ст. 192.

3. Бабяк Н. Д., Нагорний Є. О. Перспективні напрями фінансування проєктів державно-приватного партнерства в Україні. *Вісник ОНУ імені І. І. Мечникова. Серія «Економіка»*. 2017. Т. 22. Вип. 5. С. 158-162.

4. Гаврилюк А. О. Роль державно-приватного партнерства в соціально-економічному розвитку територіальних громад. URL: http://ir.polissiauniver.edu.ua/bitstream/123456789/13594/1/Havryliuk_AO_KR_281_2023.pdf (дата звернення: 10 травня 2026 р.)

5. Коваль Ю. А. Правові засади співфінансування в проєктах державно-приватного партнерства: фінансово-правовий аспект. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право»*. 2018. Вип. 51. Т. 1. С. 185-191.

6. Косач І. А., Дегтярьов А. В. Розвиток державно-приватного партнерства в умовах децентралізації влади в Україні. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2020. № 3. URL: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=1589> (дата звернення: 10 травня 2026 р.)

7. Кушлик Р. О. Реалізація регуляторних механізмів у моделі державно-приватного партнерства у сфері енергомодернізації на сучасному етапі. *Публічне управління і адміністрування в Україні*. 2019. Вип. 10. С. 82-85.

8. Манжул І. В. Державно-приватне партнерство в енергетичній галузі. *Юридичний вісник*. 2020. № 4. С. 51-57. <http://dx.doi.org/10.32837/yuv.v0i4.1971>.

9. Петрова І. П. Досвід реалізації інвестиційних проєктів на засадах партнерства влади, бізнесу та суспільства в Україні. *Вісник економічної науки України*. 2024. № 1 (46). С. 61-67. DOI: [https://doi.org/10.37405/1729-7206.2024.1\(46\).61-67](https://doi.org/10.37405/1729-7206.2024.1(46).61-67). (дата звернення: 10 травня 2026 р.)

10. Забаштанський М., Євтушенко Ю. Фінансовий механізм розвитку державно-приватного партнерства в Україні. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2023. № 2 (34). С. 165-173. DOI:

[https://doi.org/10.25140/2411-5215-2023-2\(34\)-165-173](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2023-2(34)-165-173) (дата звернення: 10 травня 2026 р.)

11. Забаштанський М. М., Сідор І. П. Державно-приватне партнерство у забезпеченні сталого соціально-економічного розвитку територіальних громад. *Інвестиції: практика та досвід*. 2023. № 6. С. 18-23.

12. Круглов В. В. Інноваційні технології у державно-приватному партнерстві: досвід Європейського Союзу для України. *Науковий вісник: Державне управління*. 2024. № 2. С. 75-89.

13. Круглов В. В. Розвиток державно-приватного партнерства в Україні: механізми державного регулювання: монографія. Харків: Магістр, 2019. 252 с.

14. Кузнєцова А. Я., Кліпкова О. І., Маслов В. О. Методологія оцінювання ефективності проєктів державно-приватного партнерства. *Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice*. 2022. № 6 (41). С. 339-349. <https://doi.org/10.18371/fcaptp.v6i41.251466>.

15. Шулюк Б. С. Розвиток фінансового механізму державно-приватного партнерства в Україні: монографія, Тернопіль: ЗУНУ, 2023. 434 с.

16. Шулюк Б. С., Ткачик Ф. П. Бюджетна підтримка проєктів державно-приватного партнерства: реалії світової та української практики. *Бізнесінформ*. 2024. № 7. С. 378-385.

17. Шулюк Б. С., Дем'янишин В. Г. Особливості використання боргових фінансових інструментів державно-приватного партнерства у вітчизняній та зарубіжній практиці. *Економіка. Фінанси. Право*. 2022. № 10. С. 19-24.

18. Дем'янишин В. Г., Шулюк Б. С. Домінанти вибору інструментарію фінансового механізму державно-приватного партнерства в умовах післявоєнної відбудови України. *Фінанси і бухгалтерський облік*. 2025. № 1 (62). С. 95-106.

19. Directive (EU) 2018/2001 of the European Parliament and of the Council on the promotion of the use of energy from renewable sources (RED II). Official Journal of the European Union. 2018.

20. Про концесію: Закон України від 03.10.2019 № 155-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 10 травня 2026 р.)

21. Про затвердження Методики аналізу ефективності здійснення державно-

приватного партнерства: Наказ Мінекономіки від 27.01.2022 № 268. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0109-22#Text>. (дата звернення: 10 травня 2026 р.)

22. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо застосування Методики виявлення ризиків здійснення державно-приватного партнерства: Наказ Мінекономрозвитку від 30.11.2016 № 1961. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0944731-16#Text>. (дата звернення: 10 травня 2026 р.)

23. Про стан реалізації проєктів державно-приватного партнерства в Україні: Офіційний вебпортал Міністерства економіки України. URL: <https://www.me.gov.ua> (дата звернення: 10 травня 2026 р.)

24. Нікітін А., Милостива І. ДПП в енергетиці: чого чекаємо в законодавчій сфері. Юридична газета. URL: <https://equity.law/press-center/publications/757.html> (дата звернення: 10 травня 2026 р.)

25. Аналітичний огляд наслідків руйнувань енергетичної інфраструктури України та план відновлення маневреної генерації: Міністерство енергетики України. 2025. URL: <https://www.mev.gov.ua> (дата звернення: 10 травня 2026 р.)

26. Кучер Г. В. Фінансовий механізм державно-приватного партнерства в Україні. *Причорноморські економічні студії*. 2017. Вип. 24. С. 232-238.

27. European Venture Capital Market Data 2023/2024: Invest Europe, 2024. URL: <https://investeurope.eu> (дата звернення: 10 травня 2026 р.)

28. Small Business Equity Tracker 2024: British Business Bank, 2024. URL: <https://www.british-business-bank.co.uk> (дата звернення: 10 травня 2026 р.)

References

1. Updated Ukraine Recovery and Reconstruction Needs Assessment (RDNA3): Press Release of February 25, 2025. World Bank. Retrieved from: <https://www.worldbank.org/uk/news/press-release/2025/02/25/updated-ukraine-recovery-and-reconstruction-needs-assessment-released> (Access date: 10 May, 2026)

2. On Public-Private Partnership: Law of Ukraine No. 4510-IX of June 19, 2025. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2025. No. 43-45. Art. 192.

3. Babiak, N.D., Nahorny, Ye.O. (2017). Perspective directions of financing public-private partnership projects in Ukraine. *Visnyk ONU imeni I.I. Mechnykova. Seriiia "Ekonomika"*, 22(5), 158-162.

4. Havryliuk, A.O. The role of public-private partnership in the socio-economic development of territorial communities. Retrieved from: http://ir.polissiauniver.edu.ua/bitstream/123456789/13594/1/Havryliuk_AO_KR_281_2023.pdf (Access date: 10 May, 2026)

5. Koval, Yu.A. (2018). Legal principles of co-financing in public-private partnership projects: financial and legal aspect. *Naukovyi Visnyk Uzhhorodskoho Natsionalnoho Universytetu. Seriiia "Pravo"*, 51(1), 185-191.

6. Kosach, I.A., Dehtiarov, A.V. (2020). Development of public-private partnership under decentralization of power in Ukraine. *Derzhavne Upravlinnia: Udoskonalennia ta Rozvytok*, 3. Retrieved from: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1589> (Access date: 10 May, 2026)

7. Kushlyk, R.O. (2019). Implementation of regulatory mechanisms in the public-private partnership model in the field of energy modernization at the present stage. *Publichne Upravlinnia i Administruvannia v Ukraini*, 10, 82-85.

8. Manzhul, I.V. (2020). Public-private partnership in the energy sector. *Yurydychnyi Visnyk*, 4, 51-57. <http://dx.doi.org/10.32837/yuv.v0i4.1971>.

9. Petrova, I.P. (2024). Experience in implementing investment projects based on partnership among government, business and society in Ukraine. *Visnyk Ekonomichnoi Nauky Ukrainy*, 1(46), 61-67. [https://doi.org/10.37405/1729-7206.2024.1\(46\).61-67](https://doi.org/10.37405/1729-7206.2024.1(46).61-67)

10. Zabashtanskyi, M., Yevtushenko, Yu. (2023). Financial mechanism for the development of public-private partnership in Ukraine. *Problemy i Perspektyvy Ekonomiky ta Upravlinnia*, 2(34), 165-173.

11. Zabashtanskyi, M.M., Sidor, I.P. (2023). Public-private partnership in ensuring sustainable socio-economic development of territorial communities. *Investytsii: Praktyka ta Dosvid*, 6, 18-23.

12. Kruhlov, V.V. (2024). Innovative technologies in public-private partnership: European Union experience for Ukraine.

Naukovyi Visnyk: Derzhavne Upravlinnia, 2, 75–89.

13. Kruhlov, V.V. (2019). Development of Public-Private Partnership in Ukraine: Mechanisms of State Regulation. Kharkiv: Mahistr.

14. Kuznietsova, A.Ya., Klipkova, O.I., Maslov, V.O. (2022). Methodology for evaluating the effectiveness of public-private partnership projects. *Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice*, 6(41), 339–349. <https://doi.org/10.18371/fcaptp.v6i41.251466>

15. Shuliuk, B.S. (2023). Development of the Financial Mechanism of Public-Private Partnership in Ukraine. Ternopil: ZUNU.

16. Shuliuk, B.S., Tkachyk, F.P. (2024). Budget support for public-private partnership projects: realities of world and Ukrainian practice. *Biznes Inform*, 7, 378–385.

17. Shuliuk, B.S., Demianyshyn, V.H. (2022). Features of using debt financial instruments of public-private partnership in domestic and foreign practice. *Ekonomika. Finansy. Pravo*, 10, 19–24.

18. Demianyshyn, V.H., Shuliuk, B.S. (2025). Dominants of choosing tools for the financial mechanism of public-private partnership in the conditions of post-war reconstruction of Ukraine. *Finansy i Bukhholderskyi Oblik*, 1(62), 95–106.

19. Directive (EU) 2018/2001 of the European Parliament and of the Council on the Promotion of the Use of Energy from Renewable Sources (RED II). Official Journal of the European Union. 2018.

20. On Concession: Law of Ukraine No. 155-IX of October 3, 2019. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua> (Access date: 10 May, 2026)

21. On Approval of the Methodology for Analyzing the Effectiveness of Public-Private Partnership: Order of the Ministry of Economy of Ukraine No. 268 of January 27, 2022. Retrieved from:

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0109-22#Text> (Access date: 10 May, 2026)

22. On Approval of Methodological Recommendations for Applying the Methodology of Public-Private Partnership Risk Identification: Order of the Ministry of Economic Development and Trade of Ukraine No. 1961 of November 30, 2016. Retrieved from:

<https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0944731-16#Text> (Access date: 10 May, 2026)

23. On the State of Implementation of Public-Private Partnership Projects in Ukraine. Ministry of Economy of Ukraine. Retrieved from: <https://www.me.gov.ua> (Access date: 10 May, 2026)

24. Nikitin, A., Mylostyva, I. Public-private partnership in the energy sector: expectations for legislative development. *Yurydychna Hazeta*. Retrieved from: <https://equity.law/press-center/publications/757.html> (Access date: 10 May, 2026)

25. Analytical Review of the Consequences of Destruction of Ukraine's Energy Infrastructure and the Plan for Restoring Maneuverable Generation. Ministry of Energy of Ukraine. 2025. Retrieved from: <https://www.mev.gov.ua> (Access date: 10 May, 2026)

26. Kucher, H.V. (2017). Financial mechanism of public-private partnership in Ukraine. *Prychornomorski Ekonomichni Studii*, 24, 232–238.

27. European Venture Capital Market Data 2023/2024. Invest Europe. 2024. Retrieved from: <https://investeurope.eu> (Access date: 10 May, 2026)

28. Small Business Equity Tracker 2024. British Business Bank. 2024. Retrieved from: <https://www.british-business-bank.co.uk>. (Access date: 10 May, 2026)

Стаття надійшла до редакції : 11.06.2026 р.

Стаття прийнята до друку: 27.06.2026 р.

Стаття опублікована: 30.06.2026 р.

Бібліографічний опис для цитування :

Костирко Л. А., Чернодубова Е. В. Трансформація фінансового механізму державно-приватного партнерства в умовах повоєнного відновлення та євроінтеграції економіки України. *Журнал економічних реформ*. 2026. № 2(62). С. 51–63.
